

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Joanna Lemańska (przewodniczący)

SSN Elżbieta Karska (sprawozdawca)

SSN Janusz Niczyporuk

w sprawie ze skargi J. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie o sygn. I S [...],
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 28 kwietnia 2022 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

J. J. pismem z 2 listopada 2021 r. wniósł do Sądu Najwyższego skargę na podstawie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75 ze zm., dalej: ustawa o skardze na przewlekłość), domagając się stwierdzenia przewlekłości, m.in., w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie I S (...) (przedmiotem sprawy było naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przed Sądem Rejonowym w Ł. i Sądem Okręgowym w S.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość zawiera zamknięty katalog postępowań, w których stronie przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. W katalogu tym nie znajduje się postępowanie w przedmiocie naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. W orzecznictwie Sądu Najwyższego zgodnie przyjmuje się, że nie jest dopuszczalne wniesienie skargi na przewlekłość na postępowanie, którego przedmiotem jest stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie (postanowienia Sądu Najwyższego z: 1 kwietnia 2005 r., SPK 19/05; 23 września 2020 r., I NSP 134/20; 1 września 2021 r., I NSP 150/21), co sprawia, że skarga podlega odrzuceniu.

Ponadto, zgodnie z art. 87¹ § 1 i 2 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a w sprawach własności przemysłowej także przez rzeczników patentowych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji, chyba że stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, a w sprawach własności intelektualnej rzecznik patentowy. Przepis ten znajduje zastosowanie również w postępowaniu wywołanym wniesieniem skargi na przewlekłość postępowania, jeżeli do jej rozpoznania właściwy jest Sąd Najwyższy (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2004 r., III SPP 42/04, OSNP 2005, nr 5, poz. 71 - zasada prawna, a także postanowienia Sądu Najwyższego z: 26 maja 2011 r., II CSP 1/11, niepubl.; 1 września 2021 r., I NSP 77/21; 5 kwietnia 2022 r., I NSP 82/22).

Z treści skargi nie wynika, aby skarżący należał do kręgu podmiotów uprawnionych do samodzielnego działania przed Sądem Najwyższym (art. 87¹ § 2 k.p.c.), toteż skarga, jako niedopuszczalna, również z tego powodu podlega odrzuceniu.

W związku z powyższym, Sąd Najwyższy na podstawie art. 87¹ w zw. z art. 394¹ § 3, art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c. oraz art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość orzekł jak w postanowieniu.

a.s.